

diàlegs...

**El Parlament Europeu liderant
els drets de les dones**

PSE

Grup Socialista al
Parlament Europeu

6

Edita: Grup Socialista al Parlament Europeu
Carrera de San Jerónimo s/n. 28014 Madrid
www.psoe-pe.org www.catalunyaeuropa.cat
Exemplar de distribució gratuïta

Disseny i maquetació: Seucrí Associats, S.L.
e-mail: mongrafic@seucri.com

1a Edició
Barcelona, Maig de 2009
D.L.: B-56268-2007
Imprimeix: Gràfiques Barberà, S.L.

Índex

Presentació

Maria Badia 6

Introducció

Javier López 11

Diàleg

Ania Skrzypek 15

Imma Moraleda 24

diàlegs...

Oficina del Parlament Europeu a Barcelona
Barcelona, 6 de Març de 2009

Presentació

Diputada al Parlament Europeu i
Secretària de Política Europea i Internacional del PSC

MARIA BADIA

Bona tarda a totes i a tots. Estem aquí, una vegada més, per celebrar el cinquè diàleg. Aquesta vegada, per les dates en què ho celebrem, és clar que volem parlar del tema de la igualtat entre homes i dones, dels progressos que s'han fet, pocs o molts, on som, què ens fa falta i si anem bé o anem malament. Això també ho hem englobat en unes iniciatives que s'emmarquen en la precampanya de les eleccions europees, que com tots sabeu seran el 7 de juny. El Partit Socialista Europeu va acordar celebrar el que anomenen els "five days of action" (cinc dies d'acció). Vol dir durant cinc dies diferents, d'aquí fins al 7 de juny, es faran accions al màxim nombre possible de ciutats europees, sobre la mateixa temàtica. El que comença primer és el que fem avui: aquest cap de setmana el "day of action" és sobre la igualtat entre home i dona. Per tant, avui, demà i demà passat, a moltes ciutats europees se celebraran actes com aquest per parlar d'aquesta qüestió. Nosaltres teníem un diàleg que estava pendent de fer i per això, el diàleg que tocava fer el dedicarem a aquest tema.

Quan pensava qui convidava, qui podia parlar, és evident que d'aquesta qüestió totes i tots tenim molta experiència. Però a més, volia sortir una mica de Catalunya, i fins i tot d'Espanya, i tenir en compte la qüestió generacional. Pel que fa a aquest últim aspecte, pels i les que sou de la meua edat, la lluita per la igualtat de gènere és una lluita que nosaltres vam fer i que continuem fent. Ens anem posant al dia, evidentment, però de vegades tinc el dubte si la visió que tenim nosaltres i el balanç que en fem és el mateix que tenen aquesta gent que

Presentació

tinc aquí al costat, que ara us presentaré. I potser, el que nosaltres esperàvem d'aquesta lluita i el que volíem conquerir no és el mateix que ells i elles volen. I les seves inquietuds no sé exactament si són les de la nostra generació. Per això, vaig pensar entrecruar totes aquestes inquietuds i veure què en sortia.

Per parlar de tot això, tenim per un cantó l'Ania Skrzypek. Va néixer a Varsòvia a, Polònia, l'any 1979. Va estudiar Ciències Polítiques a la Universitat de Varsòvia, va fer un Erasmus a la Universitat Lliure de Berlín i un màster d'art el 2003. Ha estat en moviments de joventut i de dones des que té ús de raó, i finalment, en aquests moments és secretària general d'ECOSY, la institució europea en temes de joves. Amb ella ens hem conegut al Parlament Europeu perquè m'ha convidat diverses vegades a participar en xerrades amb joves europeus, moltes vegades sobre qüestions de treball i de conciliació, d'altres, per temes com ara el de Bolonya, un tema ben interessant també aquí a casa nostra. Sempre hem treballat molt bé plegades, hem coincidit molt i penso que és una persona que té moltes coses a dir en tot això.

Per altra banda, tenim també la veu d'un noi, en aquest cas en Javier López, que és de més a prop. Va néixer a Madrid, el 1985, i és llicenciat en Dret per la Universitat Pompeu Fabra. En l'actualitat cursa la llicenciatura de Ciències Polítiques i de l'Administració i el màster en Lideratge per a la Gestió Política i Social. En aquests moments és el primer secretari de les Joventuts Socialistes de la Federació de Barcelona.

Moltes gràcies a tots dos per haver acceptat venir aquí.

Abans de donar-vos la paraula, m'agradaria recordar, que avui, 6 de març, un dia com aquest fa quinze anys va morir una dona que va ser una gran activista política. Va ser actriu, va ser cantant i va ser diputada al Parlament hel·lènic:

Presentació

la Melina Mercouri. Va ser la primera ministra que va tenir el Govern grec i es va portar la cartera de Cultura. He pensat que era una coincidència maca i per això vull recordar-la avui aquí.

A tall d'introducció, volia parlar del que ha fet el Parlament Europeu en la matèria que ens ocupa, des de quan començà a parlar d'igualtat i de drets de les dones i quines fites han estat importants i en quins moments ha fet passos endavant. El Tractat de Roma, l'any 1957, ja diu contempla el principi "a mateix treball, igualtat de remuneració". De moment em sembla que les dones encara rebem un sou inferior als homes en un 17%, per una mateixa feina. És a dir, no ho hem aconseguit, malgrat i que a la UE ja es contemplava.

També voldria afegir que "no hi ha democràcia si no hi ha igualtat de gènere". Com diu una amiga meva, "a la democràcia es necessita tenir veu i tenir vot, però en el cas de les dones es necessita també la paritat", perquè la veu l'hem tinguda sempre, sigui a dins de les institucions o sigui fora al carrer per cridar. El vot no l'hem tingut sempre, però ja fa temps que el tenim. Però si no hi ha paritat, si les dones no estem en els llocs perquè ens puguin elegir, la democràcia és molt imperfecta. Per tant, perquè hi hagi democràcia, realment hi ha d'haver la paritat.

Després del 1957, hi ha hagut els diferents tractats, però no han tingut gaire importància a l'hora de canviar el que demanàvem amb vista a la igualtat. És al 1997, amb el Tractat d'Amsterdam, on realment es fan passos endavant, ja es parla del principi d'igualtat però anant més enllà del món laboral. Es parla de la igualtat com un objectiu de la Unió Europea, es parla ja de la clàusula o les clàusules contra la discriminació o de les mesures d'acció positiva. És aquí on surt per primera vegada el concepte "mainstreaming", la idea de que les polítiques d'igualtat han de creuar totes les altres. Quan parlem de treball hem de tenir en compte com afecta el que decidirem a les dones però també quan

Presentació

parlem de sanitat, quan parlem de medi ambient o quan parlem del que sigui. Finalment, arribem al Tractat de Lisboa, que és el que, si tot va bé, implementarem a principis del 2010. Amb aquest, crec que farem un pas molt endavant, com més endavant us explicaran els nostres convidats.

Només afegiré unes dades perquè que poden ser interessants, sobre quina és la representació de les dones al Parlament Europeu en aquests moments.

En aquests moments hi ha un 31% de diputades al Parlament Europeu. Ara bé, si ens miréssim les dones que estan presidint una comissió o una delegació, ens adonaríem que aquest 31% es transforma en un 18%. Això no és una cosa específica del Parlament Europeu, per desgràcia, però allà també es dona. D'altra banda, el país on les dones estan millor representades - que tampoc no és cap sorpresa - és Suècia, que sobrepassa el 50%, amb un 57,9%. Després, hi ha dos països que, encara que sembli increïble, no tenen dones representants: Xipre i Malta. Pel que fa a la Comissió Europea, de vint-i-set comissaris n'hi ha vuit que són dones, que representen un 30%. I de cinc vicepresidents, hi ha una vicepresidenta.

Fins aquí, podem tenir una mica d'idea sobre com estem al Parlament Europeu i podem encetar una mica el debat. A banda del tema de les diferències de remuneracions entre home i dona i del tema de la violència de gènere, hi ha una cosa que trobo que és molt bàsica i que necessita d'una mena de pacte social. Es tracta del tema de la conciliació, dels horaris. Crec que això és com una lacra i si no la resollem, veig molt difícil que puguem resoldre les altres coses. Perquè amb gent molt jove, gent no tan jove, gent universitària o gent no universitària, al final acaben sent les dones o les mares les que, si hi ha problemes a casa, se'n fan càrrec. Això ho veig en tots els estadis i a tot arreu. I em sembla que no té cap altra solució més que ens plantegem tots plegats - empresaris, homes, dones, universitaris, diputats i qui sigui - com ho hem d'anar canviant.

Presentació

D'altra banda, em sap molt greu, també, quan veig dones que, per culpa de les seves carreres professionals, veuen una impossibilitat de tenir una vida familiar com la que voldrien, sigui a nivell d'una parella estable o sigui a nivell de tenir criatures. No estic dient que la gent hagi de tenir parelles estables, ni hagi de tenir criatures, però en tot cas que s'han de donar les condicions perquè la gent pugui triar, i en aquest cas les dones en general.

M'agradaria molt que els convidats aquí parlessin del tema de la conciliació perquè em sembla que és un dels temes centrals perquè les coses vagin d'una manera o d'una altra.

Tot seguit, dono la paraula al Javier López.

Introducció

Primer Secretari de la Federació de Barcelona de la JSC
(Joventut Socialista de Catalunya)

JAVIER LÓPEZ

Primerament volia agrair que m'hagin convidat a aquests diàlegs. El que volia era aportar un parell o tres d'idees principals en la primera intervenció i després anar comentant les coses que vagin sortint.

Les dues o tres primeres aportacions que volia fer són, en primer lloc, aporta una visió més nacional, de casa nostra, del que s'està fent.

Com hem vist, en els darrers trenta anys hem avançat una autèntica barbaritat. Amb molta facilitat oblidem que fa trenta anys, les dones casades necessitaven un permís del seu marit per sortir d'aquest país o per obrir un compte bancari. O que l'any 1982 amb el primer govern socialista, tots els que van arribar al govern portaven corbates. Per tant, s'ha avançat molt en aquest país en les polítiques de gènere. I especialment els darrers cinc anys.

Crec que caldria fer una perspectiva del que s'ha fet a grans trets, encara que tots sabem molt bé el que s'ha treballat. Probablement cal parlar també de les conseqüències que ha tingut en la cultura política d'aquest país, la política de gènere que s'ha dut endavant des del govern central.

En primer lloc, la primera decisió que es va prendre va ser formar un Govern basat en el principi de la paritat. Això va fer en gran mesura, - i crec que en podem extreure una reflexió - que avui també hagin sortit líders des de la dreta

Introducció

que són dones. Probablement això és fruit de les polítiques de gènere que s'han fet i s'han tirat endavant des del Govern central els darrers cinc anys. I amb la política de gènere que s'ha dut cap endavant, ha canviat la nostra cultura política. Crec que aquesta es una reflexió interessant.

La paritat com a forma de visualització i com a enteniment i compromís per la viabilitat, perquè les dones també accedeixin a càrrecs d'alta responsabilitat, és una qüestió fonamental. Però, d'altra banda, la Llei d'igualtat també és un referent. De fet, quan vaig estar parlant amb una companya de Xile sobre aquest tema, ella m'explicava que allà s'estudia la Llei d'igualtat de l'Estat espanyol. És molt gratificant veure com ens hem convertit en tant poc temps - en trenta anys - en referent d'algunes coses i cal reflexionar sobre això.

S'ha tirat cap endavant una Llei d'igualtat que crec que és interessant perquè parla no només sobre el món de la paritat en el món públic, sinó que també parla de la paritat en el món privat. I la introducció d'aquest tema en el món privat és una qüestió fonamental. En definitiva, es tracta d'un dels grans passos que està donant aquesta Llei perquè també cal reflexionar sobre la paritat en el món privat.

D'altra banda, s'ha de fer esment de la gran introducció de la dona en el mercat laboral que s'ha desenvolupat els darrers cinc anys. Com ha comentat la Maria, encara hi ha desigualtats importants que cal combatre però és una dada objectiva que hem de considerar. Finalment, la lluita contra la violència de gènere, també ha estat un dels objectius de la política espanyola. S'ha tirat cap endavant una llei que probablement no hagi donat tots els fruits que nosaltres haguéssim desitjat, però posa de manifest que és un tema que s'ha de tractar i que s'ha de tractar amb contundència.

Introducció

Crec que les dues grans línies de treball de les polítiques de gènere d'aquest país són les eines de l'empoderament i les eines de la visualització de les dones. Dues paraules amb una fortalesa enorme en les polítiques de gènere, que es podrien omplir de moltes mesures i molts projectes que s'han tirat cap endavant.

D'altra banda, la segona idea que volia exposar era que també això és una lluita generacional, com apuntava la Maria. Probablement la nostra generació és la generació que hagi de fer el pas endavant definitiu sobre aquesta qüestió. Tenim la sort que, ara per ara, en aquest país ja comença a haver-hi més dones a la universitat que homes, comença a haver-hi més jutgesses que jutges, comença a haver-hi més dones fiscals que homes. Això és un canvi transcendental en la història de la humanitat, i probablement no en som prou conscients. Cal estar molt a sobre en aquesta qüestió, perquè amb l'educació serà amb el valor amb el qual realment construirem la igualtat. No només perquè l'educació permet construir el futur que vulguin per a les dones, sinó perquè l'educació construeix igualtat també amb els homes i interioritza que vivim en una societat d'iguals.

Per últim, aquest pas definitiu que s'ha de fer des d'una perspectiva generacional, també pot anar acompanyat des de la nostra visió, una visió més pròpiament socialista, de caire ideològic, de color polític. Nosaltres, com a socialistes, volem fer una societat d'homes i dones lliures i estem convençuts que l'única fórmula i l'única via per ser lliures és ser iguals, homes i dones. Sabem que per ser iguals, la fórmula i l'eina és la cooperació i la fraternitat. I aquesta triada, que és la triada que ens ha mogut durant els darrers 250 anys, té un valor enorme. També sabem que per lluitar per la igualtat i per lluitar contra les desigualtats hem de conèixer bé les desigualtats en el món en què vivim. Evidentment, aquestes tenen diferent origen: vénen per raó econòmica, d'estratificació social, però també per raó identitària, per una raó d'orien-

Introducció

tació sexual, per una raó de religió i per moltes raons. Però n'hi ha una de col·lectiva, d'identitària, que va molt més enllà, que és la raó de gènere. Aquesta és una desigualtat que comprèn tota la societat. Per tant, contribuir a construir una societat d'homes i dones iguals és contribuir a fer que cadascuna de les persones sigui més lliure. Aquesta hauria de ser una de les reflexions fonamentals sobre les polítiques de gènere, que hauríem de tenir tots i totes clara. Construir una societat on tots siguem iguals, homes i dones, és construir una societat on tots siguem lliures.

Són unes reflexions a grans trets, amb pinzell gruixut, però són tres idees fonamentals que volia exposar i que després l'Ania analitzarà amb una perspectiva més europea.

Diàleg

Secretària General de l'ECOSY
(Joves Socialistes Europeus)

ANIA SKRZYPEK

Moltes gràcies. En primer lloc, voldria demanar-vos disculpes perquè de totes les llengües estrangeres que parlo - i n'hi ha un bon grapat - el català no n'és una, tot i que prometo millorar per a la propera vegada i per a les properes eleccions europees.

Us agraeixo molt que m'hagueu convidat a ser avui aquí, particularment per celebrar amb vosaltres el Dia Internacional de la Dona, una ocasió per commemorar i celebrar. Especialment, vull donar les gràcies a Maria Badia, per haver-me convidat. Ella ja ha esmentat que té una bona relació amb l'organització de joves, però no és només això; ella no és només una bona amiga nostra, sinó que aconsegueix plantejar-nos reptes a les reunions. Generalment, nosaltres la convidem per reptar-la, com la generació jove que som, però sempre s'ho manega per donar la volta a les coses i reptar-nos a nosaltres. Per tant, estic molt agraïda per aquesta oportunitat per aprendre.

Mentre em preparava per al diàleg d'avui i preparava allò que volia dir, per tal de documentar-me, vaig deixar-me caure pel cinema a veure la pel·lícula que està actualment d'actualitat i que tracta sobre un tema que ja esmenta el títol: "The Women" (Les dones). En certa manera, la pel·lícula és senzilla, per a les dones: títol senzill, problemes ben complicats. Les dues primeres observacions que es poden fer d'aquesta pel·lícula són les següents: en primer lloc, la imatge de les dones a la societat ha canviat; ja no són donetes, han crescut. Tanmateix, la societat no és encara prou madura per acceptar aquest nou paper

Diàleg

d'adultes i tots els drets que ara tenen les dones. En segon lloc, destaca el fet que a la pel·lícula no veus ni una sola cara d'home. Ni tan sols un taxista, ni un vianant; se'n parla, estan al voltant, provoquen felicitat, infelicitat, però en cap moment se'ls veu. Llavors, em vaig plantejar com n'era, d'estrany: no tinc mai aquesta sensació quan em miro el James Bond salvant el món i anant tot sol; en aquests casos mai no pensaria que no hi ha cap dona relacionada amb aquest personatge. No obstant això, si associem aquesta idea amb la situació actual a Europa. En aquest sentit, veiem homes polítics per tot arreu; a totes les cimeres, a tots els processos de presa de decisions es veuen cares masculines i, en aquesta situació, la Maria em planteja el repte d'explicar de quina manera Europa està liderant el moviment per aplicar la igualtat de gènere.

Així doncs, vaig decidir tractar aquest repte parlant de com nosaltres, els i les socialistes, estem intentant fer realitat el canvi, perquè, tot i que potser el panorama actual no és encara perfecte, estem intentant canviar-lo i això és el que marca la diferència. Avui commemorarem el 8 de març, de manera que per fer més senzill el meu discurs. Només voldria aportar vuit punts que són la meua contribució per al 8 de març i amb els quals vull explicar què és el que hem aconseguit, amb molt d'esforç, durant els últims cinc anys, nosaltres, els i les socialistes, i cap a on volem anar els i les Joves Socialistes Europeus.

En primer lloc, d'acord amb la nostra agenda de treball, crec que la qüestió més important que cal tractar és la de les dones i el mercat laboral. Pertanyem al moviment socialista i la pedra angular de les nostres creences és aconseguir que hi hagi el major nombre possible de llocs de treball i que siguin de més qualitat. Si prenem en consideració l'Agenda de Lisboa, per exemple, que estableix una estratègia per aconseguir més i millors llocs de treball, veiem que el factor gènere encara no acaba d'estar-hi present, malgrat els esforços per aplicar-lo per part dels i les progressistes europeus.

Diàleg

El segon punt que des del grup socialista volem tirar endavant està relacionat amb el fet que més i millors llocs de treball no garanteixen la felicitat i tampoc garanteixen la seguretat a la vida. El que cal, segons la nostra opinió, és tenir una nova política de seguretat social que s'adigui i vagi de la mà d'aquests nous llocs de treball més nombrosos i millors. Això és important perquè la societat ha canviat i, en paral·lel, també ho ha fet la vida de les dones. Així doncs, necessitem una estratègia per aconseguir més i millors llocs de treball, però en contrapartida també cal una nova política sobre estratègia social. A més, hem de ser capaços d'aportar noves possibilitats de desenvolupament, així com oportunitats i noves eleccions vitals per no aturar-les.

Dins de la qüestió de la igualtat d'oportunitats, hi ha la diferència de sous entre gèneres. Aquest, és un aspecte en què els i les socialistes hem incidit molt, però en el què encara no hem reeixit, i òbviament, amb la situació de crisi econòmica que travessem actualment, hem d'estar molt segurs que aquest tema sigui prioritari a la nostra agenda de treball de cara a les properes eleccions.

També cal prioritzar la qüestió dels llocs de treball precaris que ocupats per les dones: el fet que les dones majoritàriament recorrin a agències de treball temporal, no tinguin contractes de jornada completa i no tinguin exactament la mateixa seguretat social que els seus homòlegs masculins. Des del punt de vista estadístic, les dones tenen més probabilitats d'ocupar llocs de treball que estan per sota de les seves competències. Aquesta és la natura psicològica o la manera com, aparentment, estem estructurats. També per aquesta raó, si ens plantejem la qüestió del treball i la seguretat, estadísticament les dones pateixen molts més accidents que els homes, especialment aquelles dones que estan en condicions laborals precàries. Això, també ho hem plantejat els i les socialistes davant la Comissió al llarg dels darrers cinc anys, com una qüestió clau de l'agenda. Per aquest motiu, aconseguir més i millors llocs de treball és la part principal i més important que hem de tirar endavant els i les socialistes.

Diàleg

M'han dit que sóc una somiatruites i bé, em penso que no sóc l'única. Però si deixem de banda la qüestió d'aconseguir més i millors llocs de treball les nostres idees socialistes seran en va i decebrem totes aquelles persones de les quals som responsables pel fet d'estar involucrats en política.

La segona qüestió, que ja he esmentat, és la crisi econòmica. Sabem que les dones són molt més vulnerables en un context de crisi econòmica, particularment pel que fa a aconseguir més i millors llocs de treball. A l'ECOSY vam establir com a objectiu aconseguir 50 milions de llocs de treball nous. Se'ns va dir que no era possible perquè no hi havia prou diners. Però, tot i que l'economia i els diners constitueixen una de les fites per als polítics, no hi podem subordinar les polítiques. Per això crec també que per fer front a les conseqüències d'aquesta crisi, hem de tirar endavant, més que mai, el model social europeu. El problema amb aquest model que ara estem debatent a la Unió Europea és que encara no se li ha assignat un pressupost, i en aquest sentit, hem de poder garantir que a la part següent del proper mandat això es prengui en consideració.

El punt següent, també relacionat amb la crisi, és la ommissió de l'aspecte social en el pla de recuperació per part de la Comissió Europea. Hi haurà finançament, possiblement es crearan llocs de treball però s'han de reforçar els aspectes socials. Perquè a la gent no li interessin els gràfics de les últimes pàgines del monopoli que estem jugant a escala europea. La gent vol saber si tindran feina i si arribaran a gaudir de les seves pensions. Per això, hem de donar-los resposta dins d'aquest model social que volem construir.

D'altra banda, ens hem estat implicant molt, no només en les polítiques de gènere, sinó també en el tema de l'educació. El nostre somni era aconseguir que Europa fos l'economia basada en el coneixement més competitiva. Per això hem aplicat l'Agenda de Lisboa. Perquè volem que els programes d'intercanvi

Diàleg

hagin d'estar a disposició de tothom i, per aquest motiu, defensem programes com ara Comenius i Erasmus.

Tot i així, la participació de les dones en la recerca i la innovació, especialment en l'àmbit científic, continua sent molt baixa. I, si volem que es desenvolupi la societat, especialment parlant d'igualtat de gènere un 8 de març, hem de saber que aquesta s'ha de desenvolupar sobre la base del potencial de tothom, independentment del seu origen i del seu gènere. Encara hi ha molts obstacles per a les dones que entren a l'àmbit científic; en sóc una d'elles. He acabat fa ben poc el doctorat a la universitat, i al principi, quan hi vaig entrar, la majoria dels meus companys homes. Ells deien que no aconseguiria acabar-ho perquè segurament tindria fills i acabaria deixant la ciència. És cert que les dones hem après, al llarg dels segles, a fer moltes tasques alhora. És potser cosa del destí que nosaltres podem persistir i seguir endavant, tal com vam lluitar en el passat pels nostres drets. Per aquest motiu, també caldria invertir en nosaltres, en termes d'educació.

En aquest sentit, a l'ECOSY, normalment, tendim a parlar d'educació d'una manera força elitista. Per tant, el que és molt important, per a les dones en particular, és l'educació permanent i el reconeixement de les qualificacions d'orientació professional, perquè ja no hi ha feines que et durin tota una vida. Les persones canviem de feina. Tanmateix, es pot acceptar la flexibilitat però només si es té seguretat i hi ha desenvolupament i progrés.

El quart punt tracta sobre la nova visió de la societat. Quan s'em pregunta quin tipus de generació som, generalment es feia al·lusió a aquest tema amb tot allò de les "X" o "Y". Tanmateix, ara ja no som la Generació X. De fet, s'ha arribat a dir que som la Generació iPod. Això era molt atractiu per tot allò de la música, etc. Malauradament, però, se'ns associen més aviat els factors negatius. Pertanyem a una generació que, per sobre de tot, és insegura de cara al futur

Diàleg

degut a totes les amenaces relacionades amb la globalització o amb la crisi econòmica. Totes aquestes crítiques i aquestes pors ens han colpit: estem sota pressió, en certa manera som massa sensibles, i estem plens de deutes, perquè tot depèn del que passi en el futur.

Per aquesta raó, penso que els i les socialistes som els únics que reivindicuem un nou enfocament envers la societat. Per això, hem de garantir que la baixa de paternitat no sigui un privilegi, sinó que tothom hi pugui accedir, sense tenir en compte el tipus de família, i amb independència de com sigui l'agenda de treball del company. A més, també hem de garantir que després de tota una vida de treball, les pensions segueixin al banc. Aquesta és una de les grans qüestions de cara a les eleccions, perquè demanem a la gent que cregui en nosaltres de nou, però d'altra banda diem que les seves pensions i els seus estalvis han desaparegut per la crisi econòmica. Per tant, no podem esperar que tornin a confiar en nosaltres.

El cinquè punt és la qüestió de l'atenció sanitària. En aquest àmbit, generalment quan parlem de les dones, tendim a parlar de l'avortament. Però aquesta no és la única qüestió. L'avortament hauria de ser un dret i encara no ho és, i aquest és un dels temes delicats a la Unió Europea. Però no crec que al segle XXI, quan tots els mitjans de comunicació ens donen accés a tota la informació possible, sigui massa difícil comptar amb les eines per garantir una educació sexual i una salut reproductiva de qualitat. No crec que en el mercat actual, on tots compartim tecnologies i béns sigui massa complicat crear una inversió comuna per fer front a totes les malalties que afecten les dones de tota Europa, com ara malalties relacionades amb la feina, o d'altres com ara el càncer de mama i el càncer de cèrvix. Crec que fins ara hem parat molta atenció a aquests aspectes però durant el proper mandat del Parlament Europeu, nosaltres els i les Joves Socialistes Europeus esperem anar més enllà.

Diàleg

El sisè punt és la qüestió de la dependència. Els mitjans de comunicació també han difós la qüestió de la subordinació de les dones, i algunes coses de les quals de vegades ens fa por parlar, com ara la violència domèstica i el tràfic de dones. Aquests temes són encara realitat i crec que el 8 de març s'hauria d'agrair al grup socialista la seva lluita per fer realitat projectes com ara Daphne, per garantir que totes les víctimes de l'opressió i de la violència domèstica tinguin els recursos necessaris per sortir-se'n. De tota manera, sabem que aquests recursos encara no són a l'abast de tothom, i aquesta és una part dels temes socials sobre els quals tenim previst seguir treballant.

El setè punt és la política internacional. En aquest sentit, com a socialistes, les solucions no haurien de ser només per a Europa i per a les europees i els europeus. Tenim sort de ser on som però tenim obligacions envers la resta del món i, particularment ara, en aquest context de crisi econòmica, no podem deixar de banda la nostra agenda de treball que tracta els temes que van adreçats a donar esperança a les dones d'arreu del món. No estic parlant només de l'alfabetització. Encara hi ha altres qüestions com ara els casos de dones que, abans de donar a llum, s'acomiaden de les seves famílies perquè no tenen la seguretat de sobreviure al part. El Grup Socialista al Parlament Europeu ha lluitat molt per tirar endavant els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni 2005, per aconseguir que totes les dones tinguin drets i puguin donar a llum en condicions saludables.

La crisi econòmica no pot ser una excusa per abandonar les nostres promeses, perquè no és una qüestió de paraules, sinó que les nostres decisions afecten les vides de les persones. Estem responsabilitzant-nos d'altres éssers humans, i això és el que hem de tirar endavant per al mandat següent.

Per últim, tot i que no és menys important, hem de recordar que, per tal de complir aquesta agenda, hem de tenir una bona representació al Parlament

Diàleg

Europeu. La Maria Badia ens ha estat recolzant, al jovent i a nosaltres, les dones, durant els darrers cinc anys al Parlament Europeu. Però tots aquests esforços han de tenir recolzament i, per això, hi ha d'haver més dones al Parlament Europeu.

Si mireu les llistes, veureu com, per exemple, la d'Hongria està encapçalada per tres dones i això és notícia i motiu de sorpresa. M'agradaria que hi hagués el mateix efecte si en comptes de dones fossin homes. No dic amb això que sigui dolent que hi hagi homes encapçalant les llistes, però m'agradaria que no es fes la distinció entre homes i dones líders, perquè al cap i a la fi, tots som líders i polítics de la mateixa manera. Crec que és possible aconseguir-ho.

A l'ECOSY hem estat molt estrictes amb les polítiques de gènere. Per exemple, si s'arriba a la delegació i no hi ha un equilibri de gèneres només es reb la meitat del vot perquè creiem que llavors s'està representant només a la meitat de l'organització. Estem intentant posar en pràctica una igualtat d'oportunitats real i, per ara, tenim la proposta de lideratge femení i de majoria femenina per al següent trimestre. Espero que d'aquí a dos o tres trimestres ja no sigui una qüestió de majoria femenina o masculina, sinó una qüestió d'igualtat.

Tornant a la pel·lícula que he esmentat abans, he dit que només hi apareixien dones. He de dir que jo no vull una societat de dones i dominada únicament per dones. Vull una societat d'iguals, on tothom tingui les mateixes oportunitats, la mateixa seguretat i també estigui representat o representada a la societat. En definitiva, es tracta de crear un context complet, on homes i dones estiguin presents, ens representin i comptin amb poder i representació. Moltes gràcies.

Diàleg

MARIA BADIA

Gràcies, Ania.

Abans de tornar a donar la paraula al Javi, voldria donar la paraula a l'Imma Moraleda perquè ens doni la seva opinió sobre el que hem dit o sobre el que ella creu que hem de celebrar el dia de la dona treballadora. Com sabeu, l'Imma Moraleda és la secretària de Polítiques de les Dones del Partit dels Socialistes de Catalunya i és regidora de Sants-Montjuïc de l'Ajuntament de Barcelona. Gràcies Imma per ser aquí, i si ens vols dirigir la paraula, t'ho agraïrem.

Diàleg

Secretària de Polítiques de les Dones del PSC

IMMA MORALEDA

Moltes gràcies i bona tarda a totes i a tots. En primer lloc us vull agrair la invitació. També vull felicitar la iniciativa dels diàlegs i crec que és molt oportú debatre sobre quin és el paper de les dones en aquest entorn europeu, que al final és un entorn semblant al de casa nostra.

Les dones socialistes espanyoles i també les catalanes hem d'estar molt orgulloses de la feina que han fet les nostres diputades i les diputades que van precedir les que hi ha ara. En primer lloc, perquè crec que tenim el primer president del Govern que ha fet una aposta clara, pública, arriscada i també qüestionada: fer un govern paritari. Però no només per fer un govern paritari, sinó per fer que de les primeres lleis que sortissin fossin, d'una banda, la llei contra la violència de gènere i, d'altra, la llei d'igualtat. I, en aquests moments, crec que som un país amb una legislació a l'alçada de qualsevol dels altres països europeus.

També a Catalunya estem fent molts esforços. El nou Govern del president Montilla també ha portat endavant una llei per eradicar la violència masclista contra les dones i en aquests moments estem treballant a fons per poder tenir en aquesta legislatura, també, una llei d'igualtat catalana que permeti que els nostres avenços es puguin consolidar.

Engauny, el manifest que com cada any fem per la celebració del 8 de març, porta per títol "De la paritat numèrica a la democràcia paritària". En aquest sentit, és cert

Diàleg

que hem aconseguit numèricament molts avenços i que hem assolit noves quotes de responsabilitat, però vull posar l'accent en dues coses que em preocupen molt. En primer lloc, el meu coneixement del món local des de fa quinze anys em fa veure que la mortalitat de les dones en política és encara molt alta. És a dir, ara som més però també som el recanvi més fàcil. I, malauradament, les joves en particular. En aquesta societat masculista, que està conformada per un ordre pensat fa dos mil anys pels homes, és més fàcil recanviar constantment les dones que els homes. Ells tenen altres mecanismes de protecció. Per tant, crec que no es tracta només de ser-ne més, sinó de poder sobreviure per consolidar els lideratges. Aquest és un tema fonamental.

La segona qüestió és que, a banda de ser més dones en llocs de representació, hem d'estar millor situades. Les xifres de qualsevol institució catalana, de qualsevol institució espanyola - més enllà del Govern paritari de l'Estat - encara ens deixen un llarguíssim recorregut per endavant per estar situades en els llocs on es prenen les decisions on, efectivament, s'exerceix el poder. Nosaltres no ens podem conformar només amb la representació que ens han atorgat i que ara podem garantir per llei, sinó que ens hem de preocupar també sobre com exercim el poder. Per tant, hem de ser no només més, sinó que hem d'estar millor situades en els nuclis petits de les decisions.

El PSC s'ha definit en el darrer congrés com a feminista, perquè no es pot ser socialista sense ser feminista. No es pot formar part d'una manera convençuda d'un projecte com el nostre si no es defensen els drets de la meitat de la població. Nosaltres som la meitat de la població, i per tant, per ser socialista, és indispensable que es cregui i que es practiqui el feminisme. En aquest sentit, volia plantejar dues propostes o reptes importants.

Diàleg

D'una banda, el primer té a veure amb la incorporació dels homes en la nostra lluita. Nosaltres soles no podrem fer-ho i per això la nova generació, que esteu en aquests moments encapçalant els moviments socialistes dels joves, teniu la major responsabilitat al damunt. Naturalment, nosaltres us hem d'acompanyar, però és indispensable que els homes creguin en les nostres propostes. I, per fer-ho, com deien la Maria i l'Ania, hem de canviar l'estructura del món del treball.

Per a nosaltres, en aquest món en què vivim, el treball ho és tot. El treball és el que ens atorga categoria. Tanmateix, tot i que el treball és un mitjà per viure no ha de ser el que ens atorgui categoria humanament. I, per tant, hem de treballar a fons per que els que lideren el mercat de treball comprenguin que les jornades són massa llargues, massa extenses i poc eficients en el nostre país. En aquest sentit, som el país que més hores treballa i més ineficient és, basat en un model de mercat de treball que va radicalment en contra de poder exercir la ciutadania plena. Per tant, el que hem de reclamar és el dret que tenim homes i dones a poder gaudir del nostre temps. I que, per tant, el treball sigui un mitjà per viure.

De fet, els sindicats de classe han estat durant dos-cents anys treballant pels drets dels treballadors i les treballadores i van trigar molts anys a aconseguir que es treballessin cinc dies a la setmana en comptes de set. En aquests moments, és un tema absolutament qüestionable perquè no és cert que la gent treballi trenta-cinc hores, ja que ens molts casos dediquen cada dia dues hores en els desplaçaments per anar i tornar a la feina, que haurien de ser computats com a horari de treball, per a què no vagi en detriment del temps que tots i totes nosaltres dediquem a nosaltres mateixos, a les nostres famílies i a la gent que estímem. Aquesta és una de les peces fonamentals contra la qual hem de lluitar. És a dir, la conciliació entre la vida laboral, la personal i la familiar.

Diàleg

Els socialistes i les socialistes hem de fer bandera per a què el temps es converteixi en un dret que ens el roben cada dia, fent que el treball ocupi la major part de les nostres hores. Per tant, és un tema que hem d'abordar a fons. Estem en un moment de crisi, i, per tant, haurien de sorgir noves oportunitats. Potser el replantejament que s'ha de fer de l'economia mundial, del consumisme ferotge a què ens havien abocat les polítiques més neoliberals, té a veure precisament amb aquest mercat de treball tan dur i que tants problemes posa a les dones i a molts homes que voldrien fer-se càrrec de la seva vida personal i familiar. Fins ara, això ha estat molt difícil, en primer lloc per com estan establerts els rols i després per l'estructura i les dinàmiques del mercat de treball. Nosaltres com a gent progressista, com a partit en el marc europeu socialista, hem de fer d'això la nostra bandera. Moltes gràcies.

Diàleg

JAVIER LÓPEZ

És molt interessant reflexionar al voltant de la importància de la introducció de les dones en els processos de decisió, més enllà d'ocupar els espais de responsabilitat. En primer lloc, cal saber que la introducció de les dones en els processos de decisió, feminitza, en primera instància, aquests processos. En segon lloc, visualitza que la política no és només d'homes, sinó que també és de dones i això també implica canvis a llarg termini en les estructures dels partits polítics. Tenir només homes prenent decisions envia el missatge, encara que sigui de forma indirecta, que la política és una cosa d'homes. Tanmateix, hi ha més homes que s'apunten a les organitzacions polítiques juvenils que dones, i això és una de les formes de treballar-hi. També podem mostrar aquesta sensibilitat.

Una de les coses que també crec que és important, és que les dones no estan en els llocs de responsabilitat per representar les dones, estan per representar la societat i que la poden representar igual que els homes.

Aquest, és un procés important a Espanya perquè ha canviat la cultura política d'aquest país. Tanmateix, també està té abast internacional. Cada cop veiem més dones dirigents, en el marc internacional, caps d'Estat i dones amb una alta responsabilitat. Per tant, també està canviant la cultura política mundial en gran mesura.

També volia fer referència als valors de la nostra generació, un tema que mencionava l'Ània en parlar de la "Generació iPod". Els valors que han acompanyat

diàlegs...

Diàleg

yat la nostra generació fins ara, son els valors “tous” o - com diria algú postmodern - els valors “líquids”, com l’individualisme. Malgrat la crisi, tenim la sort de què aquests valors estaran en canvi i probablement seguiran canviant els propers anys. Molt probablement tornarem a valors forts com la igualtat i la llibertat. I aquesta tornada a als valors “forts”, ofereix una gran oportunitat en el nostre projecte polític, com a socialistes però també en el camp de la lluita pels drets de les dones. També s’ha de reflexionar al voltant d’això. Només volia fer aquestes dues petites aportacions.

Diàleg

ANIA SKRZYPEK

He subratllat molt la idea d'aconseguir més i millors llocs de treball, i la qüestió de l'economia com a mitjà d'alliberament per poder escollir. Estem parlant molt sobre el poder de les dones de prendre decisions en política, però també hauríem d'incorporar-hi l'esperit emprenedor de les dones, per donar-los la possibilitat de ser independents i establir les seves pròpies empreses. En aquest sentit, Espanya està en procés de fer-ho i ha d'esdevenir un bon exemple que hauria d'influir la resta d'Europa. Aquest procés hauria de suposar la presència de més dones en àmbits diferents i en posicions de lideratge, i òbviament, això es reflectiria en la política.

Estic d'acord que no es tracta només de dones lluitant per les dones, perquè no és així com ho estem construint. Com a socialistes, hem de lluitar pels drets de les dones perquè creiem en la igualtat. A l'ECOSY, aquesta va ser la raó principal per la qual vam canviar el nom de Xarxa de Dones a Xarxa Feminista, perquè després d'un llarg debat, vam concloure que considerem que els homes poden ser feministes. De fet, ser socialista implica ser feminista, i per aquesta raó aquest canvi de nom per Xarxa Feminista és simbòlic per a nosaltres.

Pel que fa a la qüestió de l'horari laboral, va haver-hi un gran debat a la Unió Europea - diria que fins i tot un gran conflicte a la família socialista - entre diferents punts de vista. No es tracta només de considerar quantes hores de feina tenim, sinó també tota la feina no declarada que, especialment les dones,

Diàleg

aporten a la societat. Actualment, la societat espanyola és molt més progressista que, per exemple, Polònia, el meu país d'origen. Allà ens mirem molt el cas d'Espanya, perquè creiem que tenim molts obstacles comuns i compartim aquest enfocament tradicional envers la família. Per això, desitjo molta sort a Espanya, perquè espero que lideri aquest procés.

Amb relació als partits polítics, havent-me convidat a ser avui aquí i donant-me l'oportunitat d'adreçar-me a vosaltres, la Maria està posant en pràctica una de les estratègies amb les quals es pot donar a les dones l'oportunitat de rebre formació per millorar i possiblement també sentir-se més segures per allò que estan presentant i fent. Aquest esquema de formació constitueix un repte i també dóna a les dones l'oportunitat de rebre més formació dins dels partits polítics. És també una manera de destacar la participació i n'estic molt agraïda. En definitiva, tenim aquí un molt bon model.

Diàleg

JAVIER LÓPEZ

S'ha comentat un problema de manca de paritat en la designació de primers secretaris en agrupacions del partit. Crec que s'ha de treballar perquè hi hagi més primers secretaris que siguin dones. En aquest sentit, comentava el company Pedret - de l'Agrupació de l'Eixample i, aquí és la casa i el terreny de l'Eixample - que tenen una dona que és primera secretària. El nostre objectiu com a organització política seria ser capaç de representar realment la societat. I amb això hi ha moltes coses també per treballar. En aquest sentit, hi hauria d'haver també més representació de joves en els partits polítics.

També s'ha comentat la manca de respecte a la igualtat en els mitjans de comunicació. És cert que els mitjans de comunicació moltes vegades estan treballant per designar uns rols determinats a figures de la societat. En aquest sentit, tant les dones com els joves són col·lectius perjudicats. Això també és un tema que s'ha de treballar i especialment aquí a Catalunya tenim la sort de tenir el CAC (Consell Audiovisual de Catalunya), una "rara avis" que podria jugar un paper molt més enllà del que està jugant ara. Aquest és un tema fonamental perquè moltes vegades els mitjans de comunicació, en la conformació de l'imaginari col·lectiu, tenen un paper tan preponderant que cal una intervenció sincera, tranquil·la i honesta dels ens públics.

Pel que fa a les dones emprenedores, cal recordar que el nostre objectiu, com a socialistes, és no només donar igualtat d'oportunitats, sinó donar totes les

Diàleg

oportunitats que calgui a la gent, que per a alguns són unes i per a uns altres són moltes. En aquest camp, probablement per a les dones calgui un gran esforç perquè es troben en una situació en què la societat les empenta a no tirar projectes emprenedors. En aquest sentit, és interessant perquè enceta el debat sobre la introducció d'aquests temes de política de gènere en l'àmbit privat. Probablement, els darrers anys en l'àmbit públic, sí que s'han introduït mesures formals i legals perquè hi hagi quotes, hi hagi paritat. Tanmateix, cal treballar encara molt, sobretot en la introducció d'aquest concepte en l'àmbit privat. I amb la legitimitat que han de tenir en els parlaments i en els ens públics.

Diàleg

ANIA SKRZYPEK

En primer lloc, voldria parlar de la situació de les dones a Polònia i a Europa Central - m'estimo més parlar de centralitat perquè crec que l'Europa oriental es troba més a l'est que Polònia -. Pel que fa als aspectes legals, s'han fet progressos des que vam accedir a la Unió Europea, això és cert. Per exemple, pel que fa a l'assetjament sexual en l'àmbit laboral, això no estava codificat a la nostra legislació laboral abans de l'arribada de les normatives de la Unió Europea. La gent sabia que això estava passant, però no estava codificat i, per tant, no estava sancionat. Cada dia es fan progressos i sempre hi ha petits avenços. Malauradament, en molts països de l'Europa central i oriental, hi ha forces liberals i conservadores molt dominants al govern.

Si analitzem el cas de Polònia, el meu país, en l'actualitat s'està debatent, per exemple, no incloure l'educació sexual als programes escolars, sinó una mena de preparació per a la vida familiar. Aquestes dos coses, des del meu punt de vista, són completament diferents. A més, a la societat, el paper històricament dominant d'un esquema patriarcal de família molt antic encara és el model a seguir i en el qual ens hem de centrar més. Considero que sóc un dels exemples de la possibilitat d'un canvi, que no només s'ha de celebrar el dia de les dones. Amb una bona educació, podem avançar. Trigarà, és clar, però les lleis ja hi són. El més difícil és aconseguir el canvi de mentalitat, i per fer-ho hem de revelar i renovar els i les socialistes i socialdemòcrates de la regió, i també hem de revisar les polítiques més bàsiques per garantir que aquest canvi tingui lloc a la mentalitat social.

Diàleg

En matèria de participació, i de la manca de dones, el debat sempre ha estat al voltant del sistema de quotes i de si aquestes són bones o dolentes. Particularment les dones sempre diuen que si algú té una alternativa de mesura que ho digui, per canviar les quotes per una alternativa més eficaç que garanteixi que les dones estiguin representades en l'escena política. Em fa gràcia escoltar que quan establim una quota del 50%, estem limitant les possibilitats d'homes molt vàlids de participar en política: ningú m'ha dit mai que això limita les possibilitats d'aconseguir la participació en política de dones molt vàlides. En qualsevol cas, per ara, aquest és el mecanisme que tenim, i hem d'utilitzar-lo amb intel·ligència. En certa manera, utilitzar-lo com una oportunitat d'obrir les portes de l'oportunitat, i que gràcies al fet que nosaltres hem obert aquesta porta –especialment les generacions anteriors a la nostra– fem que hi hagi més dones al Parlament Europeu.

Pel que fa a trobar arguments contraris, a l'ECOSY teníem un sistema propi en què, en un debat sobre qualsevol política sempre hi ha una persona a favor d'aquesta i una altra en contra, en particular a les esmenes; les esmenes que ja s'han fet a les organitzacions membres i llavors l'organització central té l'oportunitat de parlar-ne en contra. Generalment, teníem generalment dones que presentaven les esmenes perquè les havien preparat a les organitzacions membres, mentre que eren els homes els qui presentaven els arguments en contra, perquè eren ells els qui de manera independent s'havien format les seves opinions en funció del que s'havia dit. Vam abolir aquell sistema i ara en tenim un mitjançant el qual tant els homes com les dones han de presentar les esmenes i les crítiques a aquestes últimes. Aquest nou mètode funciona alhora que promou que les dones presentin arguments en contra si ho consideren escaient.

Sens dubte, la veu de protesta femenina ha estat molt forta al llarg de la història. Pel que fa als mitjans de comunicació, la raó per la qual he fet referència a la pel·lícula al principi de la meua presentació ha estat perquè al segle XXI, quan volem compro-

Diàleg

var com és la realitat, recorrem a la realitat virtual, anem a Internet a mirar les estadístiques i comprovem els mitjans de comunicació. De fet al Parlament Europeu, el grup socialista i la Comissió de Cultura – de la qual forma part la Maria - també estan treballant en un informe sobre el pluralisme dels mitjans de comunicació. Hem de tenir en compte que no som la força majoritària al Parlament Europeu. Els liberals no consideren que el fet que hi hagi estereotips als mitjans de comunicació sigui un problema, així que tenim encara un camí molt llarg per endavant.

Si veieu l'anunci del desodorant Axe – per exemple - hi ha un home que es ruixa amb el desodorant i es converteix en una dona. Personalment, no entenc com un home esdevé una dona pel fet de ruixar-se amb desodorant. Imagino que el missatge del productor és que si et ruixes amb aquest desodorant seràs tan fantàstic que totes les dones t'aniran al darrere. Crec que tot i que és petit, és un exemple de productes que fem a diari i no ens preocupa perquè té poca importància. Tanmateix, si no ens oposem a aquest tipus d'anuncis, el que estem fent és crear una imatge, una determinada manera de pensar força sexista. I en aquesta societat del consum en què vivim ens empeny vers a aquest tipus d'esquema.

La qüestió del gènere també ha d'estar present a les agendes de treball. De la mateixa manera en què no es poden separar les polítiques de joventut de l'educació o parlar de canvi climàtic – i de lluita contra el canvi climàtic - de forma aïllada. No es tracta només d'una qüestió que afecta una sola generació, sinó que afecta tota la societat en general. Així doncs, penso que l'aspecte del gènere ha de ser part de totes les polítiques.

Per últim, tot i que igualment important, vull fer referència a les petites i mitjanes empreses. Si considerem el benefici que aporten a la Unió Europea i a la seva economia, òbviament és sorprenent que no estigui encara sota el principi general d'igualtat.

Diàleg

MARIA BADIA

Només voldria fer un breu incís. Justament, tinc aquí el percentatge de dones, de diputades, de cada país. En aquest sentit, podem tenir la idea que els últims països que s'han incorporat del centre-est d'Europa, tenen menys dones. Però no és així. Per exemple, Eslovènia té un 42,9%, Eslovàquia el 35%, Estònia 33% - igual que Hongria i que Espanya - República Txeca 20%, Polònia 13%, Bulgària 33% i Romania 31%.

És a dir, que els últims països que s'han incorporat no són, precisament, els que porten menys dones. Era només per afegir una mica més d'informació.

Diàleg

JAVIER LÓPEZ

Vull afegir un parell de coses per donar resposta a diverses preguntes plantejades. D'una banda, les dades diuen que els homes dediquem tres anys de la nostra vida a altres persones i les dones en dediquen quinze, quinze anys sencers de la seva vida dedicats a altres persones. I això indica, primer, la gran sensibilitat que tenen les dones per la seva societat. I segon, l'enorme desigualtat en què vivim. Per tant, s'ha de treballar per eradicar aquesta desigualtat i, en aquest sentit, és evident que el primer pas hauria de ser al treball. No només al treball de la llar de la casa, sinó de les responsabilitats familiars que tenen un enorme abast en la vida i en la programació dels temps vitals.

D'altra banda, es deia abans que les dones tenen una visió del temps diferent, molt determinada. Això és una obligació de tota la societat, però nosaltres - no només ho dic com a home, sinó per una qüestió generacional - tenim una doble obligació perquè hauríem de ser la generació que fes el pas definitiu cap endavant. Com a mínim en aquesta qüestió.

I a part, vull aportar alguna cosa més al tema de l'educació. És un tema fonamental en el què nosaltres, com a socialistes, estem compromesos perquè l'educació és la que crea els ciutadans. I per poder crear ciutadans de veritat, la igualtat és imprescindible. Per això, en la conformació de la igualtat, l'educació té un paper fonamental però també la societat en general, l'escola, la família, els companys, etc. S'ha de tenir en compte també els mitjans de comunicació,

diàlegs...

Diàleg

abans esmentats. Per tant, hem de treballar per aquesta coresponsabilitat, per la construcció dels ciutadans de veritat, amb el significat ampli de la paraula.

Diàleg

ANIA SKRZYPEK

Per començar, pel que fa a les xifres, cal dir en política no són sempre molt més baixes. Però si tenim en compte la societat de la qual us he parlat abans, veiem que tenim el mateix problema que la resta del món. Per exemple, de la docència, se'n diu que és un ofici femení, mentre que l'empresariat és més aviat masculí. Per tant, en termes de societat, tenim els mateixos problemes que la resta d'Europa i cal que trobem una estratègia per resoldre'ls.

Pel que fa a les dones al Parlament Europeu, així com a la política en general, d'acord amb les estadístiques, sembla que les dones representen entre un 35% i un 40% dels membres dels partits. No obstant això, si considerem el treball voluntari que es porta a terme com a treball no declarat, les dones representen d'un 65% a un 70%. Jo ho considero una injustícia, i crec que cal fer moltes coses en aquest sentit.

En relació a la discriminació en termes de productes, s'ha de dir que encara existeix, i per tant, cal combatre-la, tant si és per la roba o per qualsevol altre producte del mercat. No crec en la teoria liberal que diu que el mercat s'auto-regularà i no cal fer-hi res; més aviat estic totalment en contra d'aquesta idea i si hi estigués a favor no estaria avui aquí.

Sobre els estereotips de gènere, us he de dir que si m'haguéssiu conegut fa 4 anys, haguéssiu vist una noia de 25 anys, rebel, amb el cabell curtíssim, que accedia a la

diàlegs...

Diàleg

Secretaria General de l'organització. La gent em mirava i deia que probablement estava tan amunt a les llistes perquè sóc jove, sóc una noia i probablement també lesbiana - amb els cabells curts no podia ser d'altra manera -. El que jo deia per aquella època era que en primer lloc jo era un ésser humà que volia canviar el món i si la gent pensava una cosa o una altra de mi, no m'importava, perquè jo defensava els drets dels joves, de les lesbianes, dels gais i de les dones. Per tant, penso que si tractem els estereotips de manera positiva, també podem combatre'ls.

Pel que fa a l'educació sexual, a Europa encara som molt protectors amb els continguts educatius. Aquests pertanyen especialment a l'àmbit nacional, de manera que són els estats els encarregats de decidir què s'ensenya a les escoles. Però encara hi ha en marxa processos comparatius, intercanvis d'estudiants, i punts de comparació com ara les disposicions de Bolonya, per exemple, per tal d'establir uns estàndards mínim. Crec que l'educació sexual ha d'estar a l'abast de tothom, però ja no es pot garantir que a Polònia s'expliqui que s'hagi de recórrer a l'aigua freda davant el sexe o que calgui portar l'anell de matrimoni.

Pel que respecta a la informació, a l'ensenyament i a la història, crec que generalment hi ha un enfocament socialista. Sempre som molt crítics, especialment de cara a la nostra pròpia informació. Ho som perquè sempre ens oposem a les injustícies i ens oblidem d'estar orgullosos de les fites que hem aconseguit.

Sobre la història i com ha estat escrita, crec que novament necessitem el presupost de gènere, que també significa recerca i ciència. Per aconseguir-ho, necessitem comptar amb estudis ben desenvolupats en matèria de gènere a cada universitat, hem de tenir els mitjans suficients a la nostra disposició per a les arts creatives per tal de garantir que la dona d'avui dia no sigui reproduïda com una mestressa de casa desesperada, sinó com algú que ha de fer front a problemes que ens afecten a tots.

Diàleg

També cal dir que si ens mirem la Bíblia per analitzar el paper que hi juguen les dones, descobrirem que aquest és el recull més gran d'estereotips que hi ha, i molt em temo que si no reequilbrem això amb literatura de qualitat que retrati les dones, i que estigui produïda per homes i per dones, seguirem tenint problemes en aquest sentit.

Amb relació a l'atenció als fills, de nou, vaig tenir la sort de viure en un context en el qual la meva mare passava més temps a la feina, desenvolupant la seva carrera professional, i era el meu pare qui em portava a l'escola. Per tant, no veig cap problema en el fet que els pares i les mares tinguin cura dels fills de la mateixa manera - no hi veig res d'estrany -. Tanmateix, ara la meva responsabilitat és compartir aquesta sort - que pot ser diferent en cada cas - amb tothom, raó per la qual estic en la política.

Per últim, però no per això menys important, a les observacions inicials s'ha plantejat la qüestió sobre que generalment les dones que participen en política tenen molta més tendència a morir abans, fins i tot més que a qualsevol altra professió, potser per l'estrès i totes les coses que implica. Al Parlament Europeu, si entres joves, has de saber que no hi ha cap reglament sobre la situació que tindria lloc si decideixes tenir un fill durant el teu mandat. Ni tan sols en l'àmbit del Parlament Europeu existeixen reglaments sobre què cal fer en aquests casos i ni tan sols nosaltres, els i les socialistes, tenim una solució comuna per a aquestes situacions. Però penso que l'estrès en política i la qüestió de la nostra supervivència estan connectades en certa manera i que se'ns percep com a persones sensibles. No obstant això, si només fóssim persones sensibles no hi seríem avui aquí, de manera que crec que la nostra supervivència, la voluntat i la força per sobreviure estan presents i no tinc por que ens enfonsem, sinó que més aviat estic esperant el nostre ascens. Gràcies.

Diàleg

MARIA BADIA

Moltes gràcies, Ania, Javi i a tots vosaltres. Només volia afegir uns comentaris molt breus.

Primer, vull fer referència a com les noves generacions es presenten davant de la qüestió de la igualtat. Crec que hi ha diferències. Sentint els vuit punts que ha mencionat l'Ania per canviar i millorar la societat des del projecte socialista, podem concloure que hem avançat. Potser no tant com voldríem, però hem avançat. Nosaltres estàvem vàrem haver de reivindicar molt més que havíem de ser, qui volíem ser i que volíem que se'ns tingués en compte. He tingut la sensació, escoltant-los tots dos, que ells ja es senten com a membres actius d'aquesta societat. Evidentment, el paper de la dona és important i la qüestió de la igualtat en tots els aspectes, segueix sent important perquè els ciutadans i ciutadanes volen participar en el progrés de la seva societat. Hi això és tremendament positiu.

També vull fer referència a una altre qüestió que s'ha tractat avui aquí: el cinema. S'ha parlat d'algunes pel·lícules que ens han anat bé perquè han transmès un reflex del que era la vida d'algunes dones com a qüestió positiva i han jugat un paper pedagògic. Tanmateix, en el cinema també com en el teatre, també hi ha el problema de la igualtat entre homes i dones si ho analitzem des de la perspectiva laboral. Per exemple, a la majoria de pel·lícules o d'obres de teatre, els papers de les dones és desigual. La figura de la dona jove hi és més present però el rol d'una dona gran és molt residual, apareix molt poc. Per tant,

Diàleg

en el teatre i el cinema veureu el paper de la dona sol quedar relegat. És un món que és molt més masculí que femení. Evidentment que serveix per explicar, per visualitzar, però també en aquest món passa hi ha desigualtat.

D'altra banda, crec que és interessantíssim parlar de la gent emprenedora i de les dones emprenedores. En aquest sentit, hi ha menys dones perquè és més fàcil compaginar la teva vida personal i familiar si es fa una feina de nou a una i de tres a set, que si s'empren un projecte pel propi compte i risc. Per tant, hem de canviar aquestes normes d'horaris i de temps de treball si volem anar endavant realment.

Hi ha una altra paraula que ha sortit en el debat: la flexibilitat. En aquest sentit, estic d'acord amb la flexibilitat, en general. Crec que "flexible" és un adjectiu que és bo. El que passa és que quan parlem de flexibilitat en el món del treball, m'agradaria que es pogués veure des de totes les perspectives. És a dir, flexibilitat per quan va bé als empresaris en èpoques de més o menys feina, però flexibilitat també per al treballador i treballadora, justament per conciliar la seva vida personal amb la laboral.

Després, per descomptat, el tema de l'educació és vital. Tanmateix, quan estaran els homes a punt per assumir també aquesta igualtat dins de casa? Perquè això té molt a veure amb l'educació. Perquè l'educació no és només a les escoles encara que aquestes tinguin un rol important. Però els homes i les dones estarem tots més preparats per fer el que sigui si els exemples que tenim, sigui a l'escola, al carrer o als mitjans de comunicació, es basen en la igualtat i la responsabilitat entre homes i dones.

Només em queda dir-vos que puguem seguir celebrant el dia de la dona i que cada any, quan ens veiem i parlem d'això puguem fer una valoració millor.

diàlegs...

Diàleg

Penso que la meva generació no hauria de deixar el tema acabat perquè res no s'acaba mai. Tot és un procés en el que tots i totes hem de col·laborar per assolir una societat millor i igualitària. Moltes gràcies.

No volem una societat de dones i dominada únicament per dones. Volem una societat d'iguals, on tothom tingui les mateixes oportunitats, la mateixa seguretat i també estigui representat o representada a la societat. En definitiva, es tracta de crear un context complet, on homes i dones estiguin presents, ens representin i comptin amb poder i representació per igual.

propers diàlegs...

- 1 Noves formes de participació política a Europa
- 2 Ciència i dona a la Unió Europea
- 3 Mitjans de comunicació i democràcia a Europa
- 4 Cultura europea o cultures europees?
- 5 La Unió Europea al servei de la pau, la democràcia i el desenvolupament
- 6 El Parlament Europeu liderant els drets de les dones